

Sygn. akt I C 85/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. Kinga Grzegorzczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Kamil Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa T. L.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę 5425,64 złotych

1. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz T. L. kwoty:

a) 4363,52 (cztery tysiące trzysta sześćdziesiąt trzy 52/100) złote z ustawowymi odsetkami od dnia 26 listopada 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

b) 80 (osiemdziesiąt) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

2. oddala powództwo w pozostałej części,

3. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz T. L. kwotę 432,88 (czteryście trzydzieści dwa 88/100) złote tytułem zwrotu kosztów procesu,

4. zwraca ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz T. L. kwotę 13,54 (trzynaście 54/100) złotych tytułem niewydatkowanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego z kwoty zaksięgowanej pod pozycją (...)/ (...) ((...)).

Sygn. akt I C 85/16

UZASADNIENIE

W dniu 1 lutego 2016 r. T. L. wystąpił przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S. z pozwem o zapłatę kwoty 5425,64 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 listopada 2013 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 25 października 2013 r. doszło do kolizji, w wyniku której został uszkodzony samochód powoda. Odpowiedzialność za przedmiotowe zdarzenie ponosiła strona pozwana, która uznała roszczenie powoda jedynie do kwoty 1636,48 zł. W ocenie powoda wypłacone odszkodowanie zostało zaniżone.

[pozew k.2-4]

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pełnomocnik strony

pozwanej wskazał, że (...) Towarzystwo (...) nie kwestionuje okoliczności zdarzenia ubezpieczeniowego ani też swojej odpowiedzialności. Podniósł, że wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowanie jest wystarczające.

[odpowiedź na pozew k.18-21]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 października 2013 r. w Ł. przy ul. (...) doszło do kolizji drogowej z winy G. N., który – cofając swoim samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) – nie zauważył stojącego za nim pojazdu powoda, tj. O. (...) o nr rej. (...), uderzając go w przód. Sprawca szkody w chwili zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej w S.. Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej w dniu 26 października 2013 r. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 1636,48 zł tytułem należnego mu odszkodowania.

[okoliczność bezsporna]

Celem poznania rzeczywistych kosztów naprawy swego pojazdu powód zlecił wykonanie prywatnej ekspertyzy, której koszt wyniósł 80 zł.

[dowód: ekspertyza k.6-9, faktura k.10]

Koszt naprawy pojazdu powoda przy użyciu oryginalnych części zamiennych z logo producenta wynosi 6000 zł brutto, a przy użyciu alternatywnych części zamiennych, tzw. zamienników jakości Q – 4686 zł brutto. Wartość przedmiotowego pojazdu w dniu 25 października 2013 r. w stanie nieuszkodzonym wynosiła 7600 zł, a w stanie uszkodzonym – 4700 zł brutto.

[dowód: pisemna opinia biegłego sądowego k.60-92]

W dniu 12 grudnia 2013 r. powód sprzedał samochód marki O. (...) nr rej (...) S. B. za kwotę 5000 zł.

[dowód: umowa sprzedaży k.48]

Po wypadku z dnia 25 października 2013 r. samochód powoda był częściowo naprawiony. Do naprawy użyto części używanych. Naprawa pojazdu kosztowała ok. 2000 zł. Wcześniej w przedmiotowym pojeździe były zamontowane części oryginalne.

[dowód: zeznania powoda e-protokół 00:03:08-00:03:58 CD k.105 w zw. z k.54]

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie bezsporne są zarówno okoliczności, w jakich doszło do zdarzenia z dnia 25 października 2013 r., jego przebieg, jak i zakres uszkodzeń powstałych w jego wyniku w samochodzie powoda marki O. (...) nr rej. (...). Pozwany ubezpieczyciel nie kwestionował również zasady swej odpowiedzialności. Podnosił jedynie, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 1636,48 zł, które w pełni odpowiada wysokości szkody doznanej przez powoda.

Przepis art. 361 k.c. przewiduje zasadę pełnego odszkodowania. Pełniona przez odszkodowanie funkcja kompensacyjna oznacza, iż odszkodowanie winno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy poprzedzający zdarzenie szkodzące. Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. W przypadku uszkodzenia tych części pojazdu, które przed uszkodzeniem były częściami oryginalnymi sygnowanymi logo producenta, należy uwzględniać ceny nowych części oryginalnych, zaś pomniejszenie ich wartości o wartość zużycia uszkodzonych części dopuszczalne jest jedynie wówczas, gdyby uwzględnienie nowych części w znaczny sposób zwiększało wartość całego pojazdu (tak m. in. Sąd Najwyższy w

uchwale siedmiu sędziów z 12.04.2012 r., III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112 i postanowieniu z 20.06.2012 r., III CZP 85/11, Lex nr 1218190).

Ustalając wysokość należnego powodowi odszkodowania, Sąd w rozpoznawanej sprawie oparł się na opinii biegłego sądowego, sporządzonej w toku niniejszego procesu, która to opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd przyjął za uzasadniony koszt naprawy pojazdu powoda przy wykorzystaniu części oryginalnych z logo producenta, tj. 6000 zł. Jak wskazał w swojej opinii biegły, części alternatywne są tańsze od części oryginalnych, jednakże problemem jest określenie ich jakości. Nie zawsze bowiem spełniają wymagania stawiane im przez producenta danej marki, co może stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa jazdy. Z reguły części tańsze posiadają niższą jakość. Odszkodowanie ma na celu przywrócenie do stanu poprzedniego, tj. naprawę pojazdu. Nie można jednak wymagać, aby poszkodowany godził się na naprawę uszkodzonego pojazdu przy użyciu części alternatywnych, które są gorszej jakości, mniej dokładnie wykonane i słabsze. Dążenie przez stronę pozwaną do minimalizowania kosztów naprawy pojazdu przez poszkodowanego, a tym samym wypłacania jak najniższych odszkodowań, nie może pozbawiać powoda prawa do wykonania naprawy starannej i dobrej jakościowo.

Sąd miał również na uwadze fakt, że przed wypadkiem z dnia 25 października 2013 r. w samochodzie powoda była zawsze nowe części oryginalne.

Strona pozwana podnosiła zarzut, że niezasadnym jest zasądzenie na rzecz powoda odszkodowania w sytuacji, gdy sprzedał on już pojazd i to w stanie częściowo uszkodzonym. Sama okoliczność sprzedaży pojazdu przez poszkodowanego nie stoi na przeszkodzie dochodzeniu przez niego odszkodowania za koszty naprawy tego pojazdu. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego (wyrok z 27.06.1988 r., I CR 151/88) roszczenie o świadczenia należne od zakładu ubezpieczeń OC z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została już dokonana. Sąd Najwyższy w komentowanym wyroku wskazał, że wysokość świadczeń obliczać należy na podstawie ustaleń co do zakresu uszkodzeń i technicznie uzasadnionych sposobów naprawy, przy przyjęciu przewidzianych kosztów niezbędnych materiałów i robocizny według cen z daty ich ustalenia. Ani fakt naprawy, ani też jej zakres nie ma zasadniczego wpływu na powyższy sposób ustalenia wysokości odszkodowania. Reasumując, szkodą poniesioną przez poszkodowanego nie jest poniesiony koszt naprawy, a sam fakt doznania przez niego uszczerbku w majątku w określonej wysokości, który w oparciu o zobiektywizowane kryteria – tu metodę kosztorysową – stanowi kwota ekonomicznie uzasadnionych kosztów jego naprawy. Brak jest bowiem jakichkolwiek przepisów statuujących po stronie poszkodowanego obowiązek naprawy pojazdu, ani też jego zachowania do czasu zakończenia procesu. Wysokość doznanej szkody, a w konsekwencji należnego odszkodowania, ustalana jest zatem jedynie na moment zdarzenia szkodzącego, zaś późniejsze zdarzenia mają charakter prawnie irrelevantny.

Z uwagi na to, że strona pozwana w postępowaniu likwidacyjnym wypłaciła powodowi odszkodowanie w wysokości 1636,48 zł, to powodowi przysługuje dodatkowe odszkodowanie w wysokości 4363,52 zł (6000 – 1636,48).

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym m. in. w uchwale z dnia 18 maja 2004 r. (III CZP 24/04, Legalis nr 62911) odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może – stosownie do okoliczności sprawy – obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego, który w przypadku negatywnej bądź niesatysfakcjonującej go decyzji ubezpieczyciela w przedmiocie wypłaty odszkodowania ma prawo do skontrolowania tej decyzji jeszcze przed wszczęciem procesu, dla zbadania słuszności swych racji i podjęcia świadomie dalszych decyzji w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 80 zł tytułem zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy sporządzonej na zlecenie powoda.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. i w zw. z art. 14 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli

Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 ze zm.). Strona pozwana powinna była wypłacić powodowi odszkodowanie w terminie trzydziestu dni od daty zgłoszenia szkody, co w przedmiotowej sprawie miało miejsce w dniu 26 października 2013 r. Pozwane Towarzystwo w wyznaczonym przez ustawodawcę terminie nie wypłaciło powodowi pełnego odszkodowania, a zatem zasadne jest żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od dodatkowego odszkodowania w wysokości 4363,52 zł od dnia 26 listopada 2013 r.

Powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 80 zł tytułem zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy w piśmie datowanym 8 stycznia 2016 r., w terminie 14 dni, na wskazany w piśmie rachunek bankowy. Z uwagi na to, że brak jest dowodu doręczenia tego pisma, a strona pozwana nie kwestionowała jego otrzymania, Sąd uwzględnił 7 dni na doręczenie tego pisma. Mając na uwadze określony przez powoda termin 14 dni na spełnienie świadczenia w tym zakresie, zasadne jest zasądzenie odsetek od kwoty 80 zł od dnia 30 stycznia 2016 r.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił jako zbyt wygórowane.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Powód wygrał proces w 82%. W toku procesu powód poniósł koszty w łącznej kwocie 1058,46 zł (272 zł – opłata od pozwu, 786,46 zł – wydatkowana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego), zaś strona pozwana poniosła koszty w łącznej kwocie 2417 zł (2400 zł – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa). Strona pozwana zobowiązana jest zatem do zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda w wysokości 432,88 zł.

Z uwagi na to, że w toku procesu powód uiścił 800 zł tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, z której biegłemu została wypłacona kwota 786,46 zł, to na podstawie art. 84 ust. 1 i 2 w zw. z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 623) Sąd zwrócił ze Skarbu Państwa – Sądowi Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz powoda kwotę 13,54 zł.